

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2014

**Znova o hviezde a o Hviezde... - Vianočný benefičný koncert
GodKnows vydali CD - Brat odvrhnutých - Dostavník
Bl. Ladislav Batthyány - Výročná správa ruženčiarov - Štatistiky**

Jasličková pobožnosť

25. december 2013 - Farský kostol sv. Bartolomeja

Napriek tomu, že svieti nad každým naším Betlehemom, dodnes presne nevieme, o čo išlo. Aj keď sa zobrazuje v podobe kométy, hviezda oznamujúca narodenie Božieho Syna ňou pravdepodobne nebola.

V minulosti bola asi najviac prijímaná teória, že išlo o konjunkciu Jupitera so Saturnom, ktorá sa v roku 7 pred našim letopočtom uskutočnila tri razy. Aj novšia teória hovorí o Jupiteri ako o kráľovskej hviezde. Tá bola v roku 6 pred Kristom prekrytá na úsvite Mesiacom, pričom to bolo v súhvezdí Barana, symbolizujúcim židovský národ. Jednou z prijímaných možností je aj výbuch hypernovy, teda zlúčenie dvoch hviezd, spojené s množstvom jadrových reakcií.

Nuž a počet „magoi“ - teda bohatých astrológov z Mezopotámie či Babylonu? Zvyčajne hovoríme o troch, vychádzajúc z troch darov, ktoré sv. Matúš spomína. Mohlo ich však byť aj viac, ba v krajnom prípade i menej. Pravdepodobne by sme ich však mohli spočítat' na prstoch oboch rúk. Aké to je zanedbateľné percento spomedzi astrológov a vzdelancov tej doby!

Lukáš, ako druhý zo štyroch evanjelistov, opisujúci udalosti okolo príchodu Božieho syna na svet, spomína ešte menšie číslo. Avšak o mesiac neskôr, pri udalosti Obetovania. Vtedy v chráme v malom štyrid-

sat'dňovom Ježiškovi spoznali Mesiaša iba Simeon a Anna, dvaja ľudia!

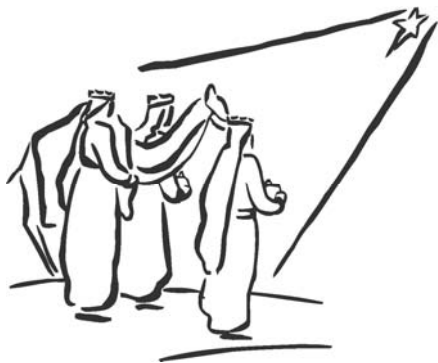
Prenesme sa však do súčasnosti, do Prievidze po Vianociach. Teda hyper, super a iné markety už majú po nich vyše týždňa. Ale aj väčšina ľudí. Koľkí z tohto mesta si uvedomujú, čo sme to vlastne oslávili? Koľkí sa počas týchto dní skutočne stretli s Božím Diet'aťom? Koľkí chcú, aby Ježiš Nazaretský bol ich Vykupiteľom a Pánom? Koľkí ho chápu ako svojho Brata? Asi to bude zanedbateľné percento.

Naozaj - a ako to je v našom okolí, v našej rodine? Neodišlo z nej s čarom Vianoc aj čaro pohody, lásky, porozumenia? A tiež návštevy bohoslužby, modlitba či hlásenie sa ku kresťanským hodnotám?

Možno sme ostali sami. Možno len jeden člen rodiny si uvedomuje, o čo tu vlastne ide... Nech nás to netrápi! Nedajme sa tým znechutiť. Podobne ako sa nedali znechutiť Gašpar, Melichar, Baltazár... Vedeli totiž, že objavili niečo, čo má úžasnú hodnotu. A to vieme aj my.

Ved' či nie je Kristus a kontakt s ním viac než všetko ostatné v živote? Či to nie je ON, kto dáva zmysel všetkému, čo prežívame, o čo sa snažíme, ba kvôli čomu sme ochotní i trpieť?

On je jednoducho Hviezda nášho života. V tomto smere sme oveľa d'alej než naše okolie, ba než všetci astrológovia a astronómovia. My totiž vieme nielen to, ako sa Hviezda volá, ale aj čo je jej podstatou - že je to Láska.

1/14

Ľudia v Prievidzi boli k Dobrej novine štedrí

Už po 19. raz sa na Slovensku uskutočnila kolednícka akcia Dobrá novina, ktorá sa svojimi projektmi snaží pomôcť chudobným deťom v Afrike. I tento rok k nej boli ľudia v Prievidzi štedrí. Len v rámci farnosti Prievidza - mesto sa vykoledovalo viac ako 5000 €.

Na koledovanie sa záujemcovia mohli prihlásiť vo farskom i piaristickom kostole.

Mladí z farského kostola vytvorili dve šesťčlenné skupinky, ktoré spolu so svojimi vedúcimi a kaplánmi počas popoludnia 26. decembra navštívili 43 rodín a vykoledovali spolu 1318,55 €. Deti z piaristickej školy koledovali dva dni. Počas 26. a 27. decembra navštívilo 5 skupín zložených zo 40 detí a 11 vedúcich 53 rodín a na pomoc deťom v Afrike vyzbierali 3743,15 €.

Tento rok sa výťažok zo zbierky použije najmä na podporu projektov zameraných na ľudí s postihnutím v Keni a Ugande. Prispiet' sa dá ešte stále, a to priamym vkladom na účet Dobrej noviny (4000713500 / 3100, konštantný symbol: 0298), alebo zaslaním darcovskej SMS s textom DMS DOBRANOVINA na číslo 877. (DMS medzera DOBRANOVINA) Cena DMS je 2 €. Viac informácií nájdete na www.dobranovina.sk.

-ph-, foto: Lukáš Zubaj

Charita vydala ľuďom v núdzi večeru a balíčky

Charita nezaháľala ani počas Vianoc. Ľuďom v núdzi vydala na Štedrý deň 55 večerí a 62 balíčkov. V prvý a druhý sviatok vianočný sa sem prišlo stravovať 31 a následne 21 klientov.

Štedrá večera i vianočné darčeky sa mohli zabezpečiť vďaka programu Darujme Vianoce od Nadácie Orange i vďaka finančným príspevkom bohuznámych darcov.

„Nič by sa však nepodarilo zrealizovať bez ochoty a obetavosti dobrovoľníkov, ktorým by som chcel i touto formou poďakovať,“ povedal pre Bartolomej riaditeľ Charity - domu sv. Vincenta, Milan Petráš.

Text: -ph- Foto: M. Petráš

Vianočný benefičný koncert opäť podporil charitu

Približne 700 návštevníkov, 500 investovaných hodín príprav, 100 mladých dobrovoľníkov s jediným cieľom. Už tretíkrát spoločenstvo Piar a Piaristická spojená škola F. Hanáka zorganizovali Vianočný benefičný koncert pod záštitou primátorky mesta Kataríny Macháčkovej na podporu Charity - domu sv. Vincenta v Prievidzi. Dobrovoľné vstupné vyneslo 976,16 €.

Koledy i iné vianočné piesne, divadlo o najvzácnejšom dare pre malého Ježiška - nás samých, muzikál o rutinných starostiach v rodine, ktoré plynutím času obrali ich členov o sny a pripomenul im ich najmladší člen rodiny. Spev spevokolu Rosnička, spevokol Bázeň s hudobným sprievodom kapely GodKnows a hostí tvorili program koncertu.

Zazneli i príhovory vzácných ľudí. Pani primátorky, riaditeľa charity Milana Petráša, ktorý vyjadril veľkú vďaku všetkým dobrovoľníkom, pretože bez nich by charita nemohla plniť svoje poslanie, pána dekana Vladimíra Slováka, pátra Juraj Ďurneka SchP.. Na záver požehnanie a najpopulárnejšia vianočná pieseň, Tichá noc, završili spoločné stretnutie.

Celý program sa zrealizoval vďaka dotácii z rozpočtu mesta Prievidze 300 eur a finančnej podpory spoločnosti Pivovary Topvar, a. s..

Koncertom sa však podpora charity, veríme, nekončí. Do konca júna pokračuje realizácia projektu Kultúra úcty s cieľom úpravy okolia budovy charity (plánuje sa výmena oplatenia v jarných mesiacoch, viac informácií pre prípadných dobrovoľníkov je možné získať u riaditeľa charity). Čas je veľmi vzácny, a preto patrí všetkým účastníkom a organizátorom poďakovanie, že ho investovali do kultúrneho programu a do šírenia myšlienky pomoci novým spôsobom.

Text: Anežka Kútiková

Foto: M. Melicherčíková

PRIEVIDZA

AD 1383

1/14

Božie narodenie oživila jasličková pobožnosť

Ako tradične, slávnosť Narodenia Pána vo farskom kostole obohatila i jasličková pobožnosť, ktorá sa konala 25. decembra o 15:00 hod.. Spoločne s aktívnymi deťmi farnosti ju pripravila animátorka Martina Stančíková, hudobne ju sprevádzal zbor Bartolomejčatá.

Rodiny, ktoré prijali pozvanie na jasličkovú slávnosť, mohli vidieť krátky divadelný príbeh o Dorke, čakajúcej vzácnu návštevu - Pána Ježiša. V zápale príprav Dorka odmietla troch náhodných hostí a nepomohla im. V závere sa dozvedela, že práve v nich k nej prichádzal samotný Ježiš.

„Ježiš sa nám zjavuje v každom našom blížnom. A i keď Vianoce skončia, nemali by sme na to zabúdať,“ pripomenul pred záverečným požehnaním kaplán Dušan Rončák. Zároveň vyzdvihol snahu detí, ktoré príprave programu venovali množstvo času. Prítomní ich odmenili dlhotrvajúcim potleskom.

-ph-, Foto: Slavomír Petráš

Pozvánka na Modlitbové trojdnie Modlitieb matiek

Mamy z hnutia Modlitby matiek z komunity Útecha Vás v dňoch 24., 25., 26. januára 2014 pozývajú na spoločné modlitby, v ktorých sa duchovne spoja matky, otcovia a deti v mnohých krajinách sveta.

V piatok 24. januára 2014 budeme spoločne odprosovať za naše hriechy; v sobotu 25. januára 2014 budeme odprosovať za tých, ktorí ublížili nám a našim deťom; v nedeľu 26. januára 2014 poďakujeme za všetko, čo Pán urobil v našich životoch.

„Vojdi ty a celá tvoja rodina do korába...“ Gen 7,1

Kapela GodKnows vydala svoj prvý album

Chválová kapela GodKnows zo spoločenstva Piar ešte v máji rozložila svoje nástroje na pódiu Kultúrneho domu v Prievidzi. Nahrávala totiž svoje nové CD, ktoré je od 2. decembra 2013 v predaji.

Členovia kapely nad vlastným albumom premýšľali už dlhší čas. Keď sa im naskytla príležitosť, neváhali a využili ju. Prípravy na túto udalosť sa rozbehli už začiatkom roka 2013 a s približovaním sa k májovému nahrávaniu kapela postupne precvičila všetky skladby. Priestor dostala aj novovzniknutá hudobná formácia (taktiež z piaristického prostredia) s prevažne dievčenským zastúpením - Heartbeat.

Do príprav sa zapojili aj ostatní členovia spoločenstva Piar, ktorí v deň nahrávania pripravili príjemnú atmosféru pre prichádzajúcich návštevníkov. Večer chvál trval viac ako dve hodiny, počas ktorých odznelo a zaznamenalo sa celkovo dvanásť piesní. Tie boli ďalej dolaďované do ich finálnej podoby.

Na CD si našlo miesto desať skladieb. Zostávajúce dve sa nachádzajú v digitálnej verzii albumu. CD je zabalené v papierovom obale, ktorý obsahuje aj booklet s vytlačenými textami piesní, na pozadí tvorenom

fotkami z nahrávania. Názov albumu „Ako v nebi tak i na zemi“ vyjadruje zámer všetkých účinkujúcich, ktorí veria, že v modlitbe chvál, pri počúvaní týchto skladieb, sa Božia vôľa môže uskutočňovať na zemi tak ako v nebi.

Nové CD je v predaji od 2. decembra 2013. Záujemcovia si ho môžu zakúpiť buď prostredníctvom obchodu www.shop.godzone.sk na internete alebo vždy po piatkových chválach. Album je možné tiež si zakúpiť v digitálnej verzii na portáli iTunes.

Martin Humaj
člen kapely GodKnows

1/14

Aktuálne

Ježiš si v Brazílii privinul aj svoje deti z Prievidze

Každý nosí v sebe svoj sen. Keď raz Peter Pytel, 29 ročný konštruktér, spolu so sestrou Máriou cestoval v počítači po mapách sveta, zastavila sa Mária v Brazílii na soche Krista v Rio de Janeiro. V tej chvíli však také niečo bolo pre nich nespľniteľné.

Čas plynul a Peter sa zúčastnil Svetových dní mládeže v Madride so Svätým Otcom Benediktom XVI.. Bol aj napriek ťažkostiam uchvátený všetkým krásnym, čo tam prežil. Práve vtedy zatúžil ísť aj na Svetové dni mládeže do Brazílie.

Táto túžba zostala dlho iba snom. No to, čo spalo nerozvinuté v Petrovom srdci, vykličilo v jeho 14-ročnej sestre Márii, vtedy študentke terciie osemročného prievidzského piaristického gymnázia. Keď nedávno hľadeli na reklamné pútače a na rozpätie ruky Pána Ježiša, jeho slová „ČAKÁM ŤA“ zrazu akoby patrili len jej a bratovi.

Jedinou brzdou boli financie. Raz sa na stretku spoločenstva Joel snažili porozumieť vnútornému volaniu Boha. Túžba bola veľká... Na druhý deň im kamarátka poslala e-mail, či nechcú ísť do Brazílie na SDM. Ako prvé sa jej Peter spýtal, či môže ísť aj jeho neplnoletá sestra Majka. Kamarátkino „áno“ rozhodlo.

Financie Boh pomohol vyriešiť cez súrodenca a úžasnú rodinu, ktorá sa potešila, že môže byť prostredníctvom svojich členov tohto stretnutia účastná. Maminka s otcom svoje deti počas celého pobytu v Riu denne sprevádzali modlitbami.

Peter, aká bola cesta?

Let trval veľmi dlho, asi 27 hodín, trochu ho skomplikoval prestup v New Yorku. Z New Yorku sme leteli do Rio de Janeira s medzipristátím v Sao Paulo. Asi za necelé dve hodiny sme uvideli nádherný scenériu Ria.

Ako ste pokračovali ďalej?

Všade sa to hemžilo mladými a armádou, ktorá dohliadala na hladký priebeh Svetových dní. Na letisku sme našli dobrovoľníkov, ktorí nám poradili, ako sa najlepšie dostať do slovenskej základne, a poučili nás, že najlepšie to bude taxíkom. Cesta v tomto meste bola akýmkoľvek dopravným prostriedkom zážitkom - doslova ako v americkom filme.

Privítali vás naši?

Boli sme privítaní organizačným tímom a môžem podotknúť, že nás bolo približne 250 Slovákov - pútnikov. Majku si vzala rodina, ktorá jej poskytla po celých deväť nocí ubytovanie. Ja som spal v brazílskej škole. Veru, bola aj zima, v noci mohlo byť tak 5 stupňov. Niektorí boli prikrytí iba Božou prikrývkou. Skutočne nás hriala jedine Ježišova láska. Ani rôzne prechladnutia nás

však neodradili od stretnutia so Svätým Otcom.

Mária, ako si prežívala tie chvíle ty?

Keďže byt hostiteľskej rodiny bol veľmi blízko, išli sme peši. Mali dospelé dve dcéry. S jednou, ktorá vedela po anglicky, sme sa ako-tak dorozumeli. Boli to veľmi láskaví ľudia. Ostatné za nás hovorili naše srdcia. Nocovali tam spolu so mnou ďalšie štyri Slovenky.

A čo strava?

Na raňajky sme dostávali balíčky od organizátorov, obed a večeru sme platili kartou, na ktorej sme mali 30 realov (brazílska mena 1€ = 3 reale) na každý deň. Najčastejšie sme sa stravovali v McDonalde.

Kedy ste sa konečne stretli so Svätým Otcom?

Bolo to až počas krížovej cesty na známej pláži Copacabana. Počas

uvítania veľmi pršalo, počasie tam bolo premenlivé. Tam sme videli zblízka Svätého Otca, ako odchádzal do auta. Bol to neopakovateľný, nezabudnuteľný duchovný zážitok.

Absolvovali ste nejaké prednášky?

Áno, katechézy, ktoré súviseli s heslom SDM „*Chod'te a získavajte učeníkov zo všetkých národov.*“. Pred hlavnou sobotnou vigíliou sme mali katechézy s otcom biskupom Gálisom. Kontakt so Svätým Otcom a to, že sme sa nachádzali na mieste diania, bolo niečo také veľkolepé a silné, že sa to nedá ani opísať. Každému by sme to želali zažiť.

Peter, sledovali sme v televízii mimoriadny sobotný program...

Oslovilo ma všetko, čo súviselo s tou duchovnou nádherou. Program bol výborne umelecky spracovaný a duchovne hodnotný. To nebolo len akože... A Svätý Otec František tam bol s nami a my s ním.

Najviac vo mne zanechalo dojem budovanie dreveného domu, ktorý znázorňoval našu Cirkev. Dom sa budoval po častiach - presne ako Cirkev. Medzi tým boli modlitby k Nebeskému Otcovi. Večer nás pripravili na rannú rozcvičku. Viete si predstaviť, ako celá pláž Copacabana plná mladých tancuje jednoduchý tanec a do toho spieva, teší sa

z Božieho majestátu a chváli Stvoriteľa? Tancovali sme, až kým neprišiel Svätý Otec.

Mária, čo ti najviac utkvelo v pamäti z celého pobytu v Brazílii?

To, ako som si vysnívala objatie Pána Ježiša, som zažila naozaj. Osobne som navštívila miesto, ktoré sa nazýva Corcovado. Tam som teakmer padla na kolená. Uvidela som môj sen v skutočnosti. Zbadala som veľkú sochu Pána Ježiša s roztvorenou náručou a pocítila som jeho objatie. Akoby povedal: „Mária, dočkal som sa ťa.“ Bolo to super. Sme jeho a Pán nás všade čaká.

Kedže som menšia a chcela som vidieť Svätého Otca, brat ma zobral na plecía. Bola som rada, že som nespádla pri tej tlačnici rovno do auta Svätého Otca !! Nezabudnem ani na to, že sa môj brat tak veľmi o mňa staral. A za všetko ďakujem svojim drahým rodičom.

Chcem tiež pripomenúť, že som tam mala so sebou v srdci aj svoju triedu i vyučujúcich, tiež pátrov a celú školu. Nezabudla som ani na kamarátky a celú svoju rodinu. Moja rodina je aj toto mesto, všetci ľudia i časopis Bartolomej, redaktori i Bartolomejčatá. Samozrejme, nezabudla som na kňazov zo Zapotôciok a z farského kostola. A vôbec na všetkých kňazov a mládež.

Peter, strávili ste v Brazílii takmer dva týždne. Aké boli?

Najdôležitejšie bolo úžasné stretnutie s pápežom Františkom, ktorý sa neustále usmieval, žehnal nám a jeho úsmev vyjadroval jeho srdce veľké pre mládež

a ľudí celého sveta. Prial by som si, aby sme sa aj my, bratia a sestry, usmievali aj popri ťažkostiach nášho života, pretože z pápežovho úsmevu neustále vyžaruje láska a svätosť samotného Boha.

Popritom sme navštívili Corcovado, Cukrovú homolu, s výhľadom na celé Rio. Pre mňa bola pekným zážitkom aj krátka návšteva v New Yorku a mnoho ďalších radostí, ktoré nám pripravil Pán.

Aké poslanstvo zanechal Svätý Otec pre vás, a vôbec pre všetkých ľudí?

Pochopil som tie vzácne slová, ktoré boli aj heslom Svetových dní mládeže: „*Chod'te a získavajte učeníkov zo všetkých národov.*“. Viem, že Ježiš posielal každého, aby bol tým učeníkom - či už v práci, v škole, v rodine, v manželstve, v zdravotníctve, v domove dôchodcov, v nemocniciach... Jednoducho všade, kde sú ľudia, chorí i trpiaci, či bezbranné deti.

Za úprimný rozhovor s láskou ďakuje Anka G. Vavrová

Foto: Archív Pytlovcov, str. 9 dole TK KBS / Peter Zimen

Čo je nové u piaristov

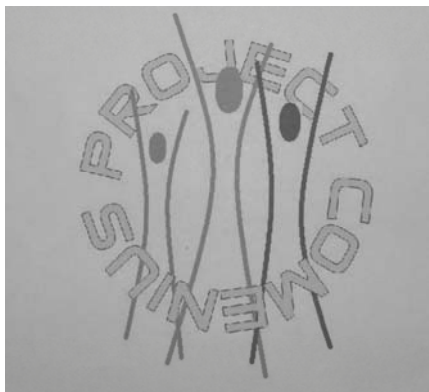
1/14

Deň otvorených dverí

V sobotu 30. novembra 2013 boli dvere našej školy otvorené pre každého, kto chcel vedieť, ako to u nás vyzerá. Žiaci sa na tento deň tešili a so svojimi p. učiteľkami sa pripravovali, aby ukázali, čo všetko vedia a dokážu. Veľké množstvo návštevníkov si prezrelo priestory, v ktorých prebieha vyučovanie a zúčastnilo sa mnohých aktivít a predstavení. Veríme, že všetci odchádzali spokojní a už teraz sa tešia na deň, kedy do našej školy zavítajú opäť.

Logo projektu Comenius

V decembri sa uskutočnilo školské kolo súťaže o logo projektu Comenius. 1. miesto získala Dagmar Budd, 2. miesto Nina Pekárová a 3. miesto Alžbeta Kuhajdová, všetky tri z tercie. Ich návrhy boli poslané do Poľska, kde porota vybrala spomedzi návrhov z Poľska, Maďarska a Slovenska logo Niny Pekárovej. Ocenili jednoduché spracovanie, vyjadrenie hlavnej myšlienky projektu Comenius „Sloboda v živote človeka“ a farebné rozlíšenie zapojených krajín. Ninke gratulujeme a tešíme sa, že všetky výstupy projektu bude hrdo zdobiť práve jej logo.

„English with Fun“

Piaristická ZŠ začala realizovať projekt „English with Fun“ v spolupráci s jazykovou školou Laremia v Prievdzi. Ide o intenzívne vyučovanie anglického jazyka so zahraničnými lektormi, ktorých nám poskytla spomínaná jazyková škola. Cieľom projektu je priblížiť žiakom cudzí jazyk v prirodzenej podobe, vyskúšať si už nadobudnuté vedomosti, učiť sa tolerantnosti k ľuďom z iného prostredia a motivácia k ďalšiemu vzdelávaniu. Pre rodičov zúčastnených detí je vyučovanie otvorené a vstup možný na začiatku hodiny.

Návšteva Divadla Andreja Bagara v Nitre

10. decembra 2013 navštívili žiaci základnej školy nitrianske divadlo. Predstavenie „Mátohy“ na motív Dobšinského ľudových rozprávok zaujalo deti vtipnými dialógmi, spojením rozprávkovej klasiky s modernými prvkami aj interakciou hercov s divákmi. Deti mali možnosť pozrieť si i nitrianske vianočné trhy a nakúpiť drobné darčeky.

Predvianočné trhy

V pondelok 16. decembra 2013 prispejú na Námestí slobody v Prievdzi ku kultúrnemu programu v predvianočnom čase vianočnými piesňami s

posolstvom o prichádzajúcom Spasiteľovi spevokol Rosnička, divadielkom o anjeloch žiaci 3. A triedy a vianočnými koledami a vinšmi žiaci 6. a 8. ročníka ZŠ.

Nesúhlas rodičov s pripravovaným zavedením sexuálnej výchovy

Odoslali sme list s našimi podpismi pánovi premiérovi, ministrovi školstva, ministrovi zahraničných vecí, pánovi prezidentovi a pani Pietru-

chovej, v ktorom sme vyjadrili nesúhlas s pripravovaným zavedením sexuálnej výchovy a gender ideológie do škôl a predškolských zariadení. Zároveň prosíme všetkých o modlitby za ľudí, ktorí rozhodujú a prijímajú zákony ovplyvňujúce slobohu nášho života, našich rodín a výchovy našich detí. Modlime sa za naše rodiny, za všetky rodiny!

Pripravila: Elena Blašková

Zápis žiakov do 1. ročníka Piaristickej základnej školy F. Hanáka

Dňa **3. februára 2014** sa v priestoroch Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka uskutoční **zápis žiakov do prvého ročníka Základnej piaristickej školy F. Hanáka**. Ak ste si ešte nevybrali školu pre svoje dieťa a máte záujem, aby sa vzdelávalo v pokojnom a zároveň podnetnom prostredí s podporou kvalifikovaných pedagógov, navštívte nás. Sme škola, ktorá chráni a rozvíja život!

Som bohatá

Zostalo vo mne
po - vianočné ticho
Útržky slov
Tichá radosť z Nového Narodenia
Spoločný stôl
s bielym plátenkom blízkosti
neodkladám
Je sviatkom v každom dni života
Ozvena smiechu po milovaných
zostala v každej izbe srdca
Dar kráľov som rozbalila:
**SOM BOHATÁ PANE
ĎAKUJEM**

Veronika Hoffmannová

Brat odvrhnutých (Recenzia knihy)

1/14

V roku 1989 napísal Guy Gilbert knihu o poslaní, ktoré žije, a príznačne ju aj nazval - Brat odvrhnutých. Poznáme ju z českého vydania pod názvom Bratr vyvržených.

Kto je Guy Gilbert? Kňaz, dnes už asi 70 - 80-ročný, žijúci sčasti v Paríži a sčasti na farme s mladými, ktorých zachraňuje z „parížskej stoky“. Presnejšie je to rímsko-katolícky kňaz s dlhými vlasmi, nosiaci oblečenie hipisáka.

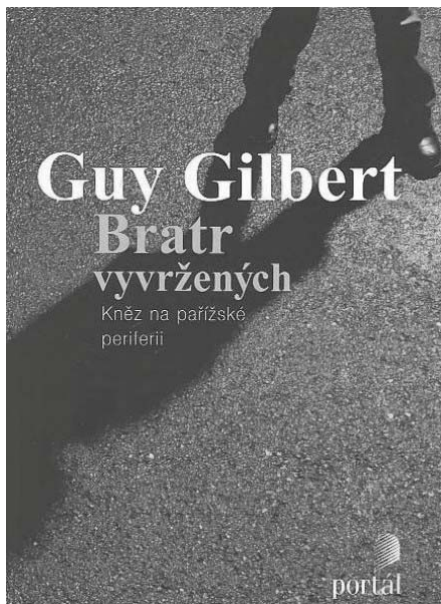
Nemá farnosť v klasickom slova zmysle, jeho „farnosťou“ sú ulica a bary. Po večeroch chodí do pochybnej spoločnosti, aby sa stal bratom detí ulice a získal si ich dôveru. Ide najmä o narkomanov. Pokiaľ prejavia záujem, odvedie ich na farmu, kde potom istý čas žijú.

Živia sa vlastnou prácou. Chovajú rôzne zvieratá. Tie sú často prvými tvormi, s ktorými dokážu mladí po dlhom čase uzavretia sa do seba a nenávisného ignorovania všetkých a všetkého nadväzovať kontakt, vzťah.

Na dennom programe je, samozrejme, aj modlitba. Neskôr sa - už bývalí - narkomani budú musieť vrátiť späť do života a ak pôjdu vo vzťahu s Ježišom, nebudú sami. Je neuveriteľné, ako jednoducho sa s Ním dokážu porozprávať.

V Guyho apoštoláte nejde vždy iba o závislých od drog. Stará sa aj o prácu pre chlapcov, ktorí žijú na ulici. Navštevuje dielne, oslovuje majstrov, zaručuje sa za mladíkov. Ako môže človek žiť v morálne vyprázdnenom prostredí a sám nezostať prázdny? Gilbert vie, že pri svojom apoštoláte nesmie zanedbať blízky vzťah s Ježišom: na deň-dva v týždni sa „zavrie“ do kláštora a je len s Ním.

Napriek modlitbe a nasadeniu však

ani brat odvrhnutých všetkých zachrániť nemôže. Hoci som knihu čítala pred 15 rokmi, stále si pamätám, aký príbeh zachytáva strana 100. Príbeh Rašida, chlapca z ulice, uzavretého, poznačeného traumami, aké by nemali poznať ani dospelí. Už-už sa tvorila spájajúca niť medzi Guyho mladými a Rašidom, keď pre hlúpu poznámku náhodného spolucestujúceho všetko vzdal a vyskočil z vlaku...

Ak sa chcete dozvedieť viac o Guym a jeho mladých, ak chcete vedieť, ako riešil „nevďačné“ situácie (napr. keď jeho chalani ukradli magnetofón), prečítajte si knihu, ktorá nám navyše pomôže aj pochopiť, prečo niekto môže padnúť až na dno.

Zuzana Žišková

Dostavník

„Mohla som mat' niečo cez dvanásť rokov, keď na faru prišiel dôležitý list,“ zaspomínala babka. Gitka na mňa tajomne žmurkla a povedala: „Pôjdeš si oprobovať veľký svet, dievčatko.“

Prešli dve nedele a začala mi baliť kufre. Pán farár si predsavzal odprevadiť ma až k dostavníku, ktorý smeroval z Hrozienkova cez mnohé dediny a mestečká priamo do Pressburgu a Viedne. Bola to pre mňa kráľovská skutočnosť, vidieť hneď dve metropoly, no i veľká obava, lebo ma v mojich dvanástich poslali samú. Až vo Viedni ma mala čakať Gitkina krstná, ktorú som mala osloviť madam Elizabeth a za všetko jej úctivo ďakovať.

Cesta bola o to ťažšia, že dostavník bol plný divných ľudí. Kým sme míňali Horné Zvady, Krivé Obsmrďaky, Bielu Veselicu, Záhadné Konce a iné podivné dediny, o ktorých som doposiaľ nepočula, stala som sa svedkom rozhovoru mojich spolucestujúcich.

Pani vo veľkom klobúku, sediaca oproti, mala v úmysle rozprúdiť rozhovor, pretože sme boli už v dvadsiatej dedine a ešte stále sa nieslo dostavníkom len hrobové ticho a kľopot konských kopýt narážajúcich o skaly na ceste. Obrátila sa na pána sediaceho vedľa a spýtala sa priamo svojou veľkou žabacou pusou: „Kam máte namierené?“ „Predsa do Pressburgu, rovnako ako všetci,“ odpovedal úsečne a zahľadel sa dôležitou do svojich širokánskych novín. Pomenovala som ho v duchu Novinár.

Oproti sedel o niečo jednoduchšie oblečený chlapík. Budil dojem dôverčivého dobráka, ale jeho pohľad bol mierne prízmúrený, takže vyzeral na riadneho lišiaka. „Lišiak,“

prikývla som si v duchu, „trefné.“ Pre lepšie skrátenie chvíle sa pustil do rozhovoru s paňou v klobúku: „Kam idete vy, nože povedzte?“ Pani sa natešene usmiala, lebo našla príležitosť k nezáväznému rozhovoru: „Do Pressburgu, obchodne, nakupovať látky pre svoju vychýrenú krajčírsku dielňu.“

Pani, v mojom slangu Ropucha, spomenula všetkých pánov, pre ktorých už šila a nezastavila sa, až kým jej neskočil do reči Novinár: „Už ste sa nám predstavili naozaj dosť, mali by ste dať príležitosť aj iným.“ Ropucha sa v skutku zasekla a odvrkla urazene: „Veď keď ste boli ticho...“

Lišiak sa na mňa pousmial a sladko, ťahavo sa spýtal: „Kam ideš dievčatko?“ Jeho tón hlasu mi pripomínal

nal mačku obtierajúcu sa o nohu svojho majiteľa. Bol hebký a zároveň falošný. Napriek mojim dvadástim rokom som zostala ostražitá a odpovedala som rovnako úsečne ako Novinár: „K tete.“ Nedostal viac zo mňa ani vetu.

V rohu dostavníka sedel ešte jeden pán, dobre oblečený v slušivom fraku, ktorý zatiaľ neprehovoril ani jedno slovo. Pokojne pozeral z okienka dostavníka a spoza odhrnutej záclonky na dverách akoby rátal kravy na blízkej lúke.

„Kam idete vy?“ prebrala sa Ropucha z dlhého minútového mlčania, obrátiac sa na Cudzince v rohu. „Cudzinec, to je vskutku prislúchajúca prezývka,“ pomyslela som si a zahľadela som sa na neho. Bol iný, tváril sa pokojne, akoby tam ani nebol.

Zdalo sa, že Cudzinec nikoho nevnímal. „Kam idete?“ zamlela Ropucha svojou veľkou hubou znova. Keď nezaznela žiadna odpoveď, Novinár sa posmešne usmial a s priduseným rehotom sa zadíval do svojich novín. „Počujete ma?“ pokračovala v monológu Ropucha. „Podľa mňa je hluchý,“ pošepol Lišiak nakloniac sa k Ropuche, „už dávno by bol aspoň zareagoval.“ Novinár si poklepal po čele, aby to zaregistrovali obaja rozprávajúci a pokrútil hlavou. „Prečo urážate toho pána?“ „On

uráža nás,“ poznamenala Ropucha opäť urazene, pričom sa jej naduli líca ešte viac, „slušnosť káže odpovedať dáme.“ „Aká ste Vy dáma?“ poznamenal Novinár netaktne: „Ste obyčajná krajčírka.“ „A to už odkiaľ viete?“ očervenela celkom. „Práve ste mi to potvrdili,“ zabával sa Novinár. No potom sa prestal zapájať do rozhovoru a ponoril sa opäť do svojich novín.

Ropucha s Lišiakom si vymenili ešte pár nelichotivých pripomienok na adresu záhadného cudzinca, ktorý odmieta s nimi hovoriť, lebo je podľa nich namyslený a pyšný, prípadne postihnutý. Cudzinec sa však ani teraz nepohol, vyzeral ako z inej planéty. „Má iné oblečenie, iný pohľad a zrejme aj iný nadhľad, keď dokáže mlčať,“ prebehlo mi hlavou. O pár míľ ďalej, tesne pred Pressburgom, zastal dostavník blízko malého hostinca. Pohonič zoskočil k nám, otvoril dvere a povedal: „Prestávka - Pause.“ Pozreli sme sa na seba a potom na Cudzince. Kým sa prepriahli kone, ktoré pokračovali do Viedne, a vymenil sa i pohonič, pochopili sme mlčanie. Cudzinec začal napohľad inteligentný rozhovor s viedenským pohoničom. Samozrejme v reči, ktorej sme teraz nerozumeli my. Ropucha s Lišiakom tam stáli podľa svojho úsudku ako namyslení, pyšní alebo postihnutí, no nič nehovorili. Novinár sa otočil na Ropuchu s úsmevom: „Mladá pani, ale sa rýchlo obráti karta, keď prejdete trochu na juh.“

„Veru, deti moje, každý človek je hoden úcty, aj keď s vami práve nehovorí,“ pripomenula babka múdro.

Liečil chudobných

Bl. Ladislav Batthyány - Strattmann

Vulgárne vyjadrovanie, žartíky na účet iných, agresívne správanie. Nebol to práve vzorový začiatok života. Bohu však nie je nič nemožné. Dôkazom toho je aj blahoslavený lekár Ladislav Batthyány - Strattmann.

Ladislav Batthyány sa narodil 28. októbra 1870 v Dunakiliti v Uhorsku. Bol v poradí šiestym z desiatich bratov. Jeho rodina mala šľachtický pôvod a zdržiavala sa zväčša na rodinnom majetku v rakúskom Kittsee.

Búrlivá mladosť

Ladislav to v detstve nemal ľahké. Jeho otec opustil rodinu a prestúpil na protestantskú vieru, aby sa mohol po druhýkrát oženit. Matka zostala na výchovu detí sama. Keď mal Ladislav 12 rokov, zomrela. Bol to preňho tvrdý úder. Začal sa správať veľmi agresívne. Nadával učiteľom, do svätenej vody v kostole nalial atrament, zatvoril istého jezuitu do veže astronomického observatória. Už po nečakanom odchode matky sa v Ladislavovi objavila myšlienka stať sa lekárom. Keďže však po smrti brata Jozefa musel prevziať zodpovednosť za obrovské hospodárstvo, zapísal sa najskôr na štúdium poľnohospodárstva. Neskôr prestúpil na vytúženú medicínu.

V jeho súkromnom živote sa toho ale veľa nezmenilo. Mal množstvo prelietavých vzťahov s rôznymi ženami a narodila sa mu dokonca i nemanželská dcéra.

Vynikajúca žena

Bodom zlomu sa stal pre Ladislava sobáš s grófkou Máriou Teréziou Corethovou, hlboko veriacou ženou. Pod jej vplyvom sa postupne stal svedomitým manželom a charakterným človekom.

Mária mu spočiatku pomáhala ako

asistentka, neskôr tiež získala lekárskeho diplom. Mali spolu trinásť detí. Rodina sa každý deň zúčastňovala sv. omše a modlila ruženec. Ako spomína dcéra Lilly: „My, deti, sme ani nevedeli, akí sme bohatí. Vždy sme mali všetko potrebné, ale plytvanie peniazmi a prepych boli u nás zakázané.“

Lekár tela i duše

Po ukončení štúdia medicíny si Ladislav otvoril v Kittsee súkromnú nemocnicu s 25 lôžkami. Začal pracovať ako všeobecný lekár, neskôr sa špecializoval na očné lekárstvo. Počas prvej svetovej vojny svoju nemocnicu rozšíril a prijal v nej 120 ranených vojakov.

Po smrti svojho strýka získal Ladislav ako dedičstvo zámok v Körmente v Uhorsku. Rodina sa teda presťahovala do Uhorska. Celé jedno krídlo zámku v Körmente prerobili na nemocnicu a tu mohol Ladislav pracovať presne podľa svojich predstáv - liečiť chudobných pacientov, nepožadovať od nich peniaze, prípadne im sám zaplatiť lieky i dopravu. Denne prijímal až okolo sto pacientov z územia dnešného Rakúska, Maďarska či Slovenska. Dokázal sa s nimi dohodovať po nemecky, maďarsky, slovensky i chorvátsky.

Ladislava však nezaujímal len fyzický, ale aj duchovný zdravotný stav pacientov. Rád sa s nimi rozprával o zmysle života, utrpení či viere. Hovorieval, že zdravie je dar od Boha a stávalo sa, že rozhovor s pacientom končil úprimnou mod-

litbou za dar zdravia. Svojim pacientom dával pri rozlúčke obrázok Božského Srdca Ježišovho s nasledujúcim textom: „Vezmi si tento obrázok ako tichú spomienku na našu nemocnicu. A ak si myslíš, že máš za čo d'akovať, pomodli sa za nás všetkých. Prišiel si k nám, aby sa uzdravilo tvoje telo. Nezabúdaj však ani na svoju dušu, ktorá má takú cenu, že za ňu Pán zomrel na kríži. Život je krátky a čo nevidieť, budeš i ty stáť pred Božím súdom. Pristúp teda čo najskôr k sviatostiam a nezabudni ani na svojich trpiacich bratov a sestry, pretože iba dobré skutky ťa urobia šťastným.“

O svojej práci si Ladislav do svojho denníka napísal: „Milujem svoje zamestnanie. Chorí ma učia čoraz viac milovať Boha a ja milujem Boha v chorých. Chorý človek mi pomáha viac ako ja jemu!“

Posledné chvíle

Choroby sa však nevyhýbajú ani lekárom. Ladislavovi ako šesťdesiatročnému diagnostikovali rakovinu

močového mechúra. Odišiel do Viedne a podrobil sa operácii, ktorá však nebola úspešná. Tým sa začala jeho štrnásťmesačná krížová cesta. Svojej dcére Lilly v tom čase napísal: „Neviem, ako dlho ma Pán nechá trpieť. Dal mi v živote tak veľa radosti! Teraz musím prijať i ťažké chvíle.“ A do svojho denníka si poznačil: „Cítim sa na tejto zemi ako vták uväznený v nádhernej klietke. Váhavo lietam sem a tam v úzkom okruhu svojej duše. Ak sa však raz otvoria dvierka klietky, nezadržateľne zamierim svojou cestou k výšinám.“

Ladislavova izba sa stala priam pútnickým miestom. Ľudia mu sem prichádzali d'akovať a odchádzali dojať, posilnení vo viere. Dokonca i jeden neveriaci lekár, ktorý Ladislava ošetroval, skonštatoval: „Opúšťa nás svätý!“

Ladislav zomrel 22. januára 1931 vo Viedni. Pohrebné obrady po jeho smrti viedol kardinál Piffl, a to napriek tomu, že bol v tom čase chorý. Povedal, že si nenechá ujsť jedinou životnú príležitosť odprevadiť svätého do hrobu. A naozaj, proces blahorečenia Ladislava Batthyányho - Strattmanna začal už veľmi skoro, v roku 1944. Potom však upadol do zabudnutia a znovu bol obnovený v roku 1982.

Lekár, ktorého život začal tak neisto, no napokon ho celý obetoval rodine, chudobným a chorým, bol blahorečený pápežom Jánom Pavlom II. v roku 2003.

Pripravila: Petra Humajová

(Použitá literatúra: Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 7, www.sfr.cz, www.vatican.va, www.unids.sk)

Obrázok: www.batthyany.org

Výročná správa Ružencového bratstva sv. Bartolomeja vo farnosti Prievidza - mesto za rok 2013

Drahí ruženčiari, dovoľte mi, aby som Vás oboznámil s hodnotením našej činnosti za uplynulý rok 2013. Chcel by som sa Vám, vážení ruženčiari, vrelo poďakovať za vašu trvalú modlitebnú aktivitu. Zvlášť moja vďaka patrí horľiteľom ruží, ružencovým matkám či otcom, na pleciach ktorých spočíva starosť o pravidelnú a dôslednú výmenu desiatkov i o naplnenie počtu ruže. V našom ružencovom bratstve mali sme v roku 2013 trinásť ruží Živého ruženca, z toho 12 ruží úplných a jednu neúplnú v zmysle stanov.

Uplynulý rok bol už druhý po reforme ružencového bratstva, ktorú sme uskutočnili v priebehu druhého polroku 2011. Preto je vhodné zhodnotiť reformu z hľadiska kvality i kvantity.

Počty členov

Čo sa týka kvantity, oproti 44 ružiam pred reformou máme iba 12 ruží úplných a 1 neúplnú. V počte členov teda 44 ruží predstavuje 880 ľudí, v ideálnom prípade pri plnom počte členov. V súčasnosti máme v Živom ruženci, teda v ružiach, 251 členov. Vo Svätom ruženci je evidovaných 174 členov. Vo Večnom ruženci máme 40 členov, pričom väčšina je aj v ďalších dvoch formách, preto ho do celkového súčtu nezahrňam.

Celkom teda v ružencovom bratstve k 1. januáru 2014 evidujeme 425 členov (bez Večného ruženca). Je to pokles oproti stavu pred reformou približne o polovicu. To svedčí jednak o tom, že značná časť členov pred reformou bola členmi iba formálne, pretože im nevyhovovalo pravidelné stretávanie sa ani iné formy ruženca, ale aj o tom, že je tu priestor na vytvorenie ďalších ruží.

Stretnutia

Podľa stanov sa členovia Živého ruženca zúčastňujú na spoločnom mesačnom stretnutí. Zásluhou reformy sa podstatne zvýšila účasť ruženčiarov na týchto stretnutiach. Aj keď

nevieme centrálnu evidenciu účasti, ktorá je evidovaná len u jednotlivých horľiteľov ruží na základe výmeny tajomstiev, možno povedať, že účasť ruženčiarov presahuje 80 %. Pred reformou sa účasť pohybovala len pod 20 %. To znamená, že tí, ktorí sa rozhodli zotrvať v ružiach napriek záväznosti mesačných stretnutí, berú svoje povinnosti členov Živého ruženca naozaj vážne.

Značná časť členov ružencového bratstva sa rozhodla po reforme stať sa členmi Svätého a Večného ruženca. Boli to najmä tí, ktorí sa rôznych dôvodov nemôžu zúčastňovať pravidelných mesačných stretnutí.

K okrúhlym jubileám zasielame našim jubilujúcim členom blahoželaní ako prejav úcty a lásky spoločenstva. V roku 2013 sme mali 38 jubilantov v Živom ruženci a 35 jubilantov v Svätom a Večnom ruženci. Za členov ružencového bratstva sa slúžia sväté omše, za živých členov každý prvý utorok v mesiaci o 16:30 a za zosnulých každý druhý utorok v mesiaci o 16:30.

Predmodlievanie

Okrem základnej modlitby ruženca podľa rozpisu ruže bratstvo zabezpečuje aj pravidelné predmodlievanie ruženca pred svätými omšami. Je veľmi žiaduce, aby sa čím viac ruženčiarov prichádzalo pred omšou modliť. Modlitbu zabezpečuje niekoľko našich obetavých členiek, kto-

ré sa striedajú podľa pravidelného rozpisu. Počas roka 2013 to boli pani Bobušová, Dalmadyová, Galečková, Gromová, Ondrušková, Pogorielová, A. Ševčíková, M. Ševčíková, Šimkovičová, Švolíková a Takáčsová. Zasluhujú si našu úctu a vďaku, keď obeťujú svoj voľný čas na túto modlitbu. Aspoň päťkrát do mesiaca, vždy na prvú sobotu, v každý utorok a tiež na mariánske sviatky, sa konajú Večeradlá modlitby s Pannou Máriou. Táto pobožnosť Mariánskeho kňazského hnutia, ktorej jadrom je takisto modlitba svätého ruženca, je medzi ruženčiarimi takisto veľmi obľúbená. Večeradlá viedli pani Galečková, Grolmusová, Gromová, Karaková, Ondrušková, Pogorielová, Ševčíková, Švolíková, Takáčsová a Ing. Pogorieľov. Ruženčiari pravidelne prichádzajú na prvnedeľné pobožnosti k Najsvätejšej sviatosti Oltárnej. Následne sa koná pravidelné mesačné stretnutie členov Živého ruženca.

Duchovná obnova

Duchovná obnova ruženčiarov, už osemnásť ročník, sa konala opäť ako dvojdná v novom októbrovom termíne. V piatok a sobotu 11. a 12. októbra, za účasti 100 - 200 veriacich z nášho ružencového bratstva, ale i z iných farností, sa konala vo Farskom kostole sv. Bartolomeja s témou „Cesta svätosti - cesta lásky“.

Prednášateľom bol novácky farár

Ivan Iskra. V štyroch prednáškach veľmi pekne a s citom tému vysvetlil a aj odpovedal na otázky veriacich. Prednášky boli hodnotné a mali veľký úspech u našich ruženčiarov i u ostatných účastníkov. Z obnovy sme zabezpečili pre záujemcov zvukový záznam. Žiaľ, účasť bola nižšia ako po iné roky, čo sa dá pripočítať zmenou termínu, ale i slabšej propagácii.

Aktivity mimo Prievidze

Z mimoprievidzkých aktivít naši ruženčiari chodiať do križové cesty do Nitrianskeho Pravna. Konajú sa v každý posledný piatok v mesiaci a v pôstnom období každý štvrtok.

V uplynulom roku (tak ako v predošlom) farský úrad organizoval púť na fatimskú sobotu na Starých Horách od mája do októbra.

Niektorí členovia bratstva sa tiež zúčastnili aj rôznych ďalších aktivít na farskej i celoslovenskej úrovni (obnova u sestričiek, obnova katechéty a lektorov v Chrenovci, diecézne a celoslovenské večeradlá s Pannou Máriou, Konferencia katolíckej charismatickej obnovy v Trnave a podobne).

Ponuka bola za uplynulý rok veľká, ale napriek tomu Vás radi vyzývame, milí ruženčiari, viac využívať jednotlivé možnosti, ktoré sa Vám ponúkajú k duchovnému rastu.

Finančné hospodárenie

Naše bratstvo má vlastné finančné hospodárenie. Pokladňu aj za uplynulý rok obetavo viedla pani Gromová a príspevky sčítavali ďalší členovia finančnej komisie - pani Danišová a pani Pogorielová.

Bratstvo objednáva časopis Svätý ruženec, ktorý sa poskytuje našim členom na mesačnom stretnutí. Členovia pri odbere časopisu dávajú svoj príspevok na činnosť bratstva, čo je náš hlavný príjem.

Z jednotlivých ruží boli príspevky takéto: ruža 2 - 45 €, ruža 3 - 10 €, ruža 4 - 10 €, ruža 6 - 20 €, ruža 7 - 25 €, ruža 8 - 20 €, ruža 9 - 48 €, ruža 12 - 14 €, pani Dvorská - 20 €. Z vašich príspevkov sme v roku 2013 zaslali na misie 100 €, na rádio Lumen 100 €, na televíziu Lux 100 €, na televíziu Noe 40 €, na hospic v Banskej Bystrici 40 € a pre prievidskú Charitu - dom sv. Vincenta 100 €. Na vykurovanie kostola sme poskytli 100 €, ďalej poskytujeme finančné prostriedky na kytice pre sviatky našich kňazov a na čistiace prostriedky pre upratovanie kostola. Finančné plnenie za rok 2013 a návrh

rozpočtu na rok 2014 budú schválené zborom horliteľov ruží po januárovom stretnutí.

Na záver by som Vám chcel, drahí ruženčiar, v novom roku 2014 zaželať veľa Božieho požehnania a ochranu Matky Božej, pevné zdravie a pokoj v rodinách.

Ing. Konstantin Pogorielov
horliteľ Ružencového bratstva
vo farnosti Prievidza-mesto

Redakčne upravené a krátené.
Foto: Flickr.com by FotoKatolik

Pastoračná štatistika za rok 2013 vo farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza-mesto

Sviatosť krstu	
Spolu (v r. 2011: 129, 2012: 116)	115
z toho - chlapcov	57
- dievčat	58
Deti do 1. roku	93
Od 1. do 7. roku	6
Od 7. do 14. roku	13
Nad 14 rokov	3
Rodičia cirkevne sobášení	56
Rodičia bez sviatostného manželstva	59
Prvé sväté prijímanie	
Spolu (v r. 2011: 107, 2012: 101)	135
Z toho - chlapci	FK: 46, PK: 18
- dievčatá	FK: 43, PK: 28
Sviatosť birmovania	
Spolu (v r. 2011: 78, 2012: 64)	46
z toho - muži	20
- ženy	26
Sviatosť manželstva	
Spolu (v r. 2011: 44, 2012: 64)	47
Pohreby	
Spolu (v r. 2011: 146, 2012: 147)	127
z toho - muži	72
- ženy	55
Zaopatrených	70
Nezaopatrených	57

Stručný prehľad hospodárenia (finančných tokov) farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza-mesto za rok 2013

1/14

Štatistiky

PRÍJMY		
Pravidelné príjmy		
	Zbierky (zvonček, „farské“ ofery...)	28 340,12
	Prijaté dary	10 995,00
	Pravidelné príjmy spolu	39 335,12
Ostatné príjmy		
	Príjmy z predaja periodík	3 328,55
	Dividendy (hora), prenájom, ostatné	8 760,93
	Ostatné príjmy spolu	12 089,48
Mimoriadne príjmy (predaj nehnuteľnosti na Sládkovičovej ul.)		70 000,00
Zbierky určené mimo farnosť (mládež, seminár, misie...)		7 262,26
Charita		1 710,05
PRIJMY SPOLU		130 396,91

VÝDAVKY		
Pravidelné výdavky		
Fara	Kancelária, údržba budovy, služby...	10 832,16
	Mariánska púť (ozvučenie, tribúna)	2 060,00
	Energie (plyn, elektrina, voda)	4 260,43
	Pravidelné výdavky fary spolu	17 152,59
Kostoly	Elektrická energia	5 792,21
	Stavebné práce - zateplenie	3 768,18
	Liturgické predmety	1 366,30
	Vedľajšie náklady (voda, zvony, telefóny...)	3 961,96
	Dane a poplatky	1 566,86
	Pravidelné výdavky kostolov spolu	16 455,51
Ostatné výdavky		
	Nákup periodík (Katolícke noviny)	1 870,36
	Poplatky za vedenie účtu	169,50
	Poskytnuté dary	8 024,00
	Rekonštrukcia oltára Mariánsky kostol	4 900,00
	Ostatné výdavky spolu	14 963,86
Mimoriadne výdavky		
	Kúpa nehnuteľnosti - Bzovík	70 000,00
	Bzovík - daň, odpad, čistenie vrtu	890,88
	Mimoriadne výdavky spolu	70 890,88
Odvedené zbierky (mládež, seminár, misie....)		7 262,26
Charita (jar + jeseň)		1 710,05
VÝDAVKY SPOLU		128 435,15

Rozdiel medzi príjmami a výdavkami: 1 961,76 €

Farská kronika

od 26. novembra 2013
do 25. decembra 2013

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Kristián Habara
Filip Javorček
Mária Farkašová
Dávid Daniel
Branislav Kováč

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Marek Nagy a Viktória Vlasova
Peter Goberšic a Jarmila Viktóriová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Emília Ivaničová, 91 r.
Štefan Kmeť, 57 r.
Marián Šimkovič, 72 r.
Jozef Kukučka, 55 r.
Ján Krajčík, 86 r.
Helena Lovecká, 78 r.
Mária Kuricová, 89 r.
Margita Tonhajzerová, 87 r.
Eva Molotová, 63 r.
Mária Zubáňová, 81 r.
Terézia Grolmusová, 77 r.
August Hepner, 83 r.
Miroslav Pažický, 46 r.
Jozef Švorc, 66 r.
Irena Hlinková, 90 r.
Mária Bašková, 86 r.
Emília Benkovičová, 89 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,
M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana a zadná
strana dole - M. Melicherčíková;
str. 2 - Slavomír Petráš; str. 12 -
P. Melicherčík; zadná strana hore:
L. Tučanová

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Farská pastoračná rada s Rímskokatolíckym farským úradom
Prievidza-mesto Vás pozývajú na

XIV. FARSKÝ PLES

ktorý sa uskutoční v sobotu 1. februára 2014 o 19.00 hod.
v Kultúrnom dome v Necpaloch.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený aj kultúrny a spoločenský program. Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina Necpalanka.

Vstupenky v hodnote 20 € si môžete zakúpiť každú stredu od 17:00 do 17:30, do 29. januára 2014, v sakristii Farského kostola sv. Bartolomeja.

Bližšie info u p. Milana Petráša na tel. 0905 951 845 alebo e-mailom na petras.milan@gmail.com.

V piatok 24. januára 2014 od 9:00 do 11:30
vás srdečne pozývame na

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

V PIARISTICKEJ MATERSKEJ ŠKOLE

Vianočný benefičný koncert
19. december 2013, Kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

